

[Justitsministeren]

merudgifter til de nødvendige foranstaltninger imod narkotika og vold i de lukkede fængsler.

Spm. nr. 557

Til statsministeren (4/2 81) af:

Glistrup (FP):

»Er regeringens afsky større for fremskridtsforslag nr. L 90 end for Kirsten Stallknechts aktion, der udsætter tusinder af sygehuspatienter for fare for liv og helbred?«

Begrundelse

Blandt andet Politikens forside for den 30. januar 1981 giver sygehusgruppens formand, Kirsten Stallknecht, enorm publicity for, at hun vil strejkelamme landets sygehuse, hvis de offentligt ansatte ikke kommer tilbage til det lønniveau, som de ved eftergivende valgflæskpolitikeres hjælp opnåede til og med deres overenskomst for perioden 1. april 1973–31. marts 1975, som blev den sidste, før den samfundssunde fremskridtspåvirkning kom i folketinget ved det lyse valg den 4. december 1973.

På den nye Stallknechttrussels område har fremskridtspartiet – som sædvanlig – været ene om at påvise den sagligt afbalancerede løsning. Det er sket ved »Forslag til lov om forbud mod arbejdsstandsninger m.v. på sygehuse og plejehjem«. Dette forslag er senest genfremsat som L 90 af 26. november 1980.

Ved førstebehandlingen den 20. januar 1981 kritiseredes forslaget af regeringen og de andre partier. Reelt var begrundelsen den vanlige, at man er misundelig over, at fremskridtspartiet kan udforme så gode forslag.

Disse partitaktiske badutkrumspring bør imidlertid nu holde op, efter at Kirsten Stallknecht med den enorme mediedækning, hun har fået, har skabt frygt og ængstelse hos i titusindvis af syge og ældre mennesker på danske sygehuse og plejehjem. Regeringen bør i den situation øjeblikkelig erklære, at den nu alligevel støtter den eneste foreliggende redningsmulighed, nemlig fremskridtspartiets nævnte forslag af 26. november 1980.

Besvarelse (13/2 81):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Det er regeringens faste overbevisning, at en konflikt på arbejdsmarkedet aldrig må få lov til at udvikle sig sådan, at mennesker udsættes for fare for liv og helbred – hvad enten det drejer sig om patienter eller andre mennesker.

Det er min erfaring, at mange gode kræfter er parat til at medvirke til at hindre, at konflikter udvikler sig på den måde – herunder i høj grad arbejdsmarkedets organisationer. Jeg er overbevist om, at vi ville forskertse mange gode muligheder for en fornuftig løsning, hvis vi gennemførte fremskridtspartiets provokerende forslag om hårde fængselsstraffe.

Spm. nr. 560

Til justitsministeren (4/2 81) af:

Knud Lind (FP):

»Kan ministeren oplyse, hvor høj kriminalitetsprocenten er for udlændinge i Danmark, fordelt på turister og på udlændinge med opholdstilladelse her i riget, samt fordelingen mellem de forskellige nationaliteter, og om det er rigtigt, at fastboende udlændinge skal begå grovere forbrydelser for at blive udvist, og hvor høj skal strafferammen være, samt om det kan bekræftes, at udlændinge kun afsoner halvdelen af den idømte straf, mens danskere afsoner $\frac{2}{3}$ af straffen før løsladelse?«

Begrundelse

Oftere og oftere ser man udenlandske personnavne kædet sammen med kriminaliteten og i særdeleshed med narkokriminalitet.

Det samme har været tilfældet i Sverige, hvor det har givet anledning til debat. Den svenske justitsminister, Håkan Winberg, er da også ifølge Jyllands-Posten trådt frem og har forsikret, af to tredjedele af de udlændinge, der har gjort sig skyldige i kriminelle handlinger, er turister eller personer, som opholder sig ulovligt i Sverige. Justitsministeren støttes af indvandringsministeren, Karin Andersson. Hun mener, at det er »den internationale kriminalitet«, der begår de grove forbrydelser; det er ikke noget indvandrerproblem. Men ministerens udsagn står ikke uimodsagt.

Göran Elwin, docent i strafferet og programleder i TVs »studie S«, der i flere ud-